

Faktabladet har tagits fram i samarbete med rådet för notaries i EU (CNUE).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

Slovakisk lagstiftning tillåter inte arvsavtal eller gemensamma testamenten.

Det finns flera metoder för att upprätta ett testamente:

- 1. Ett testamente som testatorn skrivit för hand** ska innehålla hans eller hennes egenhändiga underskrift och datum. Ett testamente som är upprättat på sådant sätt behöver inte undertecknas av vittnen.
- 2. Ett testamente som har skrivits på annat sätt** (såsom på en dator eller skrivmaskin eller av en annan person än testatorn) ska undertecknas inför två vittnen, som ska underteckna testamentet för att intyga att dokumentet verkligen uttrycker testatorns sista vilja. Ett testamente som har upprättats på sådant sätt ska också innehålla personens egenhändiga underskrift och datum.
- 3. Ett testamente i form av en notariatshandling.** Notarien är ansvarig för alla formella och innehållsmässiga detaljer i denna typ av testamente. Alla testamenten utfärdade av en notarie ska registreras i det centrala notariatsregistret för testamenten.
- 4. En särskild form av testamente** används när den som upprättar testamentet är vid dålig hälsa, inte kan se eller höra eller inte kan läsa eller skriva. I sådana fall ska tre vittnen vara närvarande. Efter att de lyssnat till testamentet intygar de dess äkthet med sin underskrift. I dokumentet ska det anges vem det var som skrev det, vem som läste upp det och hur det fastställdes att dokumentet innehåller testatorns sista vilja. Endast personer med rättskapacitet kan agera som vittnen. Personer som är blinda, döva eller stumma, som inte behärskar det språk på vilket testamentet är upprättat eller som är testamentstagare får inte vara vittnen. För att ett testamente ska vara giltigt måste dagen, månaden och året då det upprättades uppges. En viktig del av testamentet utgörs naturligtvis av förteckningen över de arvtagare som ska ärva kvarlåtenskapen i dess helhet, proportionella andelar av den eller särskilda föremål (vem som kommer att få vad).

Om testatorn har upprättat ett handskrivet testamente bör testatorn underrätta de som står honom eller henne nära, så att de vet var testamentet förvaras. Eventuella villkor som knyts till testamentet saknar rättsverkningskraft.

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Notaries ska på eget initiativ registrera testamenten i form av notariatshandlingar i det centrala notariatsregistret för testamenten, som handhas av notarietkammaren. Ett testamente som har upprättats enligt punkterna 1, 2 och 4 ovan behöver inte registreras, men kan lämnas in till en notarie för förvaring om testatorn eller en annan person så begär. Notarien måste registrera förvaringen av testamentet i det centrala notariatsregistret för testamenten.

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Ja, i § 479 i lag nr 40/1964, civilagen (*Občiansky zákonník*), anges laglotter och de arvingar som har rätt till dem (vilka kallas "laglotsarvingar", *neopomenuteľný dedič*): "Minderåriga avkomlingar ska erhålla minst så mycket som enligt lagen utgör deras andel av kvarlåtenskapen och myndiga avkomlingar ska erhålla minst hälften av sin lagenliga andel. Om ett testamente står i strid med det ovannämnda är testamentet ogiltigt i denna del såvida inte de angivna avkomlingarna har gjorts arvlösa."

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Överlåtelse av arv sker enligt föreskrifterna i lagen eller genom ett testamente, eller genom båda dessa mekanismer. Om den avlidne inte har upprättat ett testamente eller om det finns tillgångar som inte har inkluderats i testamentet överläts arvet på det sätt som lagen föreskriver på grundval av olika arvsklasser.

Första arvsklassen

Första arvsklassen består av den avlidnes barn eller make/maka, som ärver till lika delar. Om ett barn inte ärver, fördelas barnets andel till barnets barn i lika delar. Om också dessa barn eller något av dem inte ärver ska deras avkomlingar ärva till lika delar.

Om den avlidne inte har efterlämnat några avkomlingar eller hans eller hennes avkomlingar inte ärver (dvs. om de alla har av sagt sig arvet, ingen av dem kan ärva, de på giltig grund gjorts arvlösa eller inte beaktas) övergår arvet till andra arvsklassen.

Andra arvsklassen

Om den avlidnes avkomlingar inte ärver, ingår som arvtagare i andra arvsklassen maken/makan, den avlidnes föräldrar och även personer som bodde med den avlidna personen i ett gemensamt hushåll under minst ett år innan hans eller hennes bortgång och som med anledning av detta skötte det gemensamma hushållet eller var beroende av den avlidne för sin försörjning. Arvtagare i andra arvsklassen ärver till lika delar, men maken/makan erhåller alltid minst hälften av kvarlåtenskapen.

Tredje arvsklassen

Om varken maken/makan eller någon av föräldrarna ärver, är arvtagarna i tredje arvsklassen, som ärver till lika delar, den avlidna personens syskon och personer som bodde med den avlidne i ett gemensamt hushåll under minst ett år innan hans eller hennes bortgång och som med anledning av detta skötte det gemensamma hushållet eller var beroende av den avlidne för sin försörjning. Om något av syskonen till den avlidne inte ärver, ska syskonets barn erhålla lika delar av det syskonets andel.

Fjärde arvsklassen

Om inga arvtagare i tredje arvsklassen ärver, består den fjärde arvsklassen av den avlidnes mor- och farföräldrar, som ärver till lika delar. Om ingen av mor- och farföräldrarna ärver övergår arvet till mor- och farföräldrarnas barn i lika delar.

Om det inte finns några arvtagare övergår dödsboet automatiskt till staten.

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

Den distriktsdomstol inom vars domkrets arvlåtaren hade sin hemvist vid tidpunkten för dödsfallet, eller, om arvlåtaren inte hade hemvist i Slovakien, den distriktsdomstol inom vars domkrets arvlåtaren hade tillgångar, och, om det inte finns någon sådan domstol, domstolen på den ort där arvlåtaren avled. Distriktsdomstolen utnämner en notarie som ges i uppdrag att leda och fatta beslut i arvsförandet. Notariatshandlingar likställs med domstolshandlingar. Detta gäller dock inte ett beslut om inledande av ett arvsförande, en begäran om juridiskt bistånd utomlands, ett beslut om uppsägning av notariens och notariens personal, eller ett beslut om att upphäva arvsbeslutet, om det senare visar sig att arvlåtaren fortfarande är i livet eller att dödförklaringen av den avlidne har återkallats.

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

Arvtagarna förklarar muntligen inför notarien att de accepterar eller avstår från arvet, eller lämnar in en skriftlig förklaring till arvsdomstolen inom en månad från den dag då de underrättades av domstolen om sin rätt att avstå från/acceptera arvet och om följderna av denna förklaring.

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

Legat är inte tillåtna enligt slovakisk lagstiftning.

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

Det finns ingen särskild förklaring om avstående eller accept av en laglott. Förandet motsvarar en förklaring om accept/avstående av arv, men tidsfristen på en månad gäller inte.

6 Ge en kort beskrivning att förandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

Folkbokföringskontoret meddelar den behöriga distriktsdomstolen när ett dödsfall inträffar i dess registreringsområde. Domstolen inleder förandet, även på eget initiativ, när den får reda på att någon har dött eller dödförklarats. I första hand kontrollerar domstolen i det centrala notariatsregistret för testamenten om den avlidne har efterlämnat ett testamente, en arvlöshetsförklaring eller ett återkallande av någon av dessa handlingar, eller en förklaring om val av nationell lag i enlighet med separat lagstiftning, och fastställer hos vilken notarie dokumenten förvaras. Domstolen genomför en preliminär utredning för att fastställa arvtagarna och den avlidna personens kvarlåtenskap och skulder, och vidtar de angelägna åtgärder som krävs för att säkerställa arvet. Arvsrätten kan fastställas utan domstolsförhandling om domstolen bekräftar att en enda arvtagare ärver hela kvarlåtenskapen eller om dödsboet automatiskt övergår till staten.

Om arvsrätten inte bestrids utfärdar notarien, som behörig domstolskommissionär, ett arvsbeslut om en enda arvtagare erhåller kvarlåtenskapen,

kvarlåtenskapen automatiskt övergår till staten,

arvtagarna kommer överens om arvsfördelningen; var och en av den avlidnes borgenärer är också part i denna överenskommelse om borgenärens fordran ingår i uppgörelsen,

arvtagarna och den avlidnes borgenärer har avtalat att ett dödsbo med för hög skuldbörda överförs som betalning för skulderna,

parterna inte kan komma överens, då notarien fastställer hur stor andel av kvarlåtenskapen som tillkommer var och en av arvtagarna eller delar upp kvarlåtenskapen mellan arvtagarna och bestämmer vad var och en av arvtagarna ska få,

notarien inte godkänner arvsförfarandet och fastställer hur stor andel av kvarlåtenskapen som tillkommer var och en av arvtagarna eller delar upp kvarlåtenskapen mellan arvtagarna och bestämmer vad var och en av arvtagarna ska få.

Ett slutligt arvsbeslut är ett dokument som överför äganderätten till arvtagarna.

Om beslutet om arvsrätt beror på huruvida omtvistade fakta kan fastställas, och om det inte går att nå en förlikning, förordnar domstolen att den arvtagare vars rätt förefaller vara mindre sannolik ska väcka talan om fastställande av de faktiska omständigheterna. Domstolen fastställer också en tidsfrist för att väcka talan. Tidsfristen får inte vara kortare än en månad.

Om dödsboet har för hög skuldbörda och arvtagarna och den avlidnes borgenärer inte kan komma överens om att överlämna kvarlåtenskapen som betalning av skulderna, kan domstolen besluta om likvidation av dödsboet. Under likvidationen begär domstolen att borgenärerna inom en särskild tidsperiod meddelar domstolen sina fordringar. Om så inte sker förverkas fordringarna.

Domstolen (notarien i egenskap av domstolskommissionär) likviderar dödsbon med för hög skuldbörda genom att sälja alla den avlidna personens tillgångar för ett pris som är brukligt för jämförbara tillgångar. Vid försäljningen av tillgångarna agerar domstolskommissionären på parternas vägnar i eget namn, men tar hänsyn till mer förmånliga förslag som parterna lämnar vad gäller realisationen av tillgångarna. Notarien sätter in intäkterna från likvidationen på ett bankkonto som notarien har öppnat för detta ändamål. Om det finns kvarvarande tillgångar övergår de till staten från och med den dag arvlåtaren avled.

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

Arvet överläts vid arvlåtarens död. Arvsbeslutet eller domstolsbeslutet har endast en fastställande effekt med avseende på ett sakförhållande i det förflutna. Kvarlåtenskapen kan dock endast överlätas i sin helhet genom ett slutligt arvsbeslut eller ett domstolsbeslut.

Arvlåtarens dödsdag ska styrkas av ett dödsbevis, en anmälan om dödsfall utfärdad av en särskild folkbokföringsenhet vid det Slovakiska inrikesministeriet när en slovakisk medborgare dör utomlands, eller ett domstolsbeslut avkunnat i ett dödförklaringsärende för en saknad person om dödsdagen har fastställts av domstolen. Endast slovakiska domstolar kan dödförklara en slovakisk medborgare. Slovakiska domstolar kan dödförklara en utländsk medborgare, men de rättsliga följderna gäller endast personer som är permanent bosatta i Slovakien och endast för tillgångar som befinner sig i Slovakien.

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

Ja, arvtagarna ansvarar för den avlidnes skulder och för rimliga begravningskostnader, men endast upp till det värde som motsvarar den kvarlåtenskap som överläts till dem. Arvtagarna är inte skyldiga att betala den avlidnes skulder med sina egna tillgångar. Om det finns flera arvtagare (dödsbodelägare) ansvarar de för den avlidnes begravning och skulder i proportion till den del av kvarlåtenskapen som de har fått. Om dödsboet är överskuldssatt kan dödsbodelägarna komma överens med borgenärerna om att låta dödsboet övergå till dem som betalning för skulderna. Domstolen godkänner en sådan överenskommelse så länge den inte strider mot lagen eller vedertagna moraliska principer.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

Distriktsmyndigheten för det område där den fasta egendomen är belägen är behörig att registrera fastigheten i fastighetsregistret. Distriktsmyndigheten registrerar fastigheten på eget initiativ eller på begäran av ägaren eller annan bemyndigad person. En ansökan om registrering ska inges skriftligen och ska innehålla följande:

a) Sökandens namn (företagsnamn) och permanenta bosättningsort (säte).

b) Namnet på den distriktsmyndighet till vilken ansökan ställs.

c) En officiell handling eller ett annat dokument som bekräftar äganderätten till den fasta egendomen.

d) En förteckning över bilagor. Följande bilagor ska fogas till en ansökan om registrering:

i) En officiell handling eller ett annat dokument som bekräftar äganderätten till den fasta egendomen. Vid registrering av panträtt som har fastställts genom lagstiftning måste ett dokument som bekräftar förekomsten av en sådan fordran bifogas.

ii) Fastighetsbeteckningen, om äganderätten till fastigheten inte anges i lagarten.

iii) Andra dokument med bevisvärde i förfarandet.

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

Det är inte obligatoriskt att utse en förvaltare. Om det krävs på grund av allmänintresset eller för att tillvarata viktiga intressen för parterna vidtar dock domstolen på eget initiativ angelägna åtgärder för att säkra kvarlåtenskapen och kan också utnämna en förvaltare. Det vanligast förekommande är att förvaltaren är en av arvtagarna eller en annan person som stod den avlidna personen nära, men även en annan notarie än domstolskommissionären i det aktuella arvsförfarandet kan inneha denna roll.

En förvaltare som har utnämnts enligt slovakisk lagstiftning skiljer sig från en förvaltare som har utnämnts enligt sedvanerätt.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

Den notarie som har utnämnts till domstolskommissionär verkställer testamentet. Arvtagarna förvaltar det dödsbo som förvärvats genom arv, men de behöver domstolens tillstånd för försäljning av föremål som ingick i dödsboet innan arvsförfarandet slutförs, och för andra handlingar utöver den löpande förvaltningen.

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

Under arvsförfarandets gång vidtar förvaltaren alla åtgärder som behövs för att skydda de tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen med de begränsningar som fastställs av domstolen. Domstolen fastställer omfattningen av förvaltarens befogenheter i syfte att göra det möjligt för denne att bevara värdet av de tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen. Förvaltaren är ansvarig för alla skador som han eller hon orsakar genom försummelse av de plikter som anges i lagen eller av domstolen. I slutet av arvsförfarandet lämnar förvaltaren in en slutlig rapport till arvtagarna, och domstolen beslutar om hans eller hennes arvode samt ersättning för utlägg, som ska betalas av den arvtagare som ärver kvarlåtenskapen.

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsfall för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

I slutet av arvsförfarandet utfärdar notarien ett arvsbeslut, som likställs med ett domstolsbeslut. Beslutet innehåller arvtagarnas namn och fastställer de tillgångar som överläts till varje arvtagare och deras andelar i dödsboet.

På en arvtagares begäran kan notarien utfärda ett intyg över befintliga arvtagare under tiden som arvsförfarandet pågår. Detta är en "bekräftelse av fakta som fastställs i akten", en officiell handling utfärdad av den notarie som leder arvsförfarandet och som främst är till för att bevisa ställningen som arvtagare eller som annan berättigad person till vilken någon av den avlidnes rättigheter kommer att överlätas (t.ex. ersättning enligt ett försäkringsavtal, medlemskapsrättigheter, ställning i pågående förfaranden osv.).

Den här webbsidan hör till portalen [Ditt Europa](#).

Du får gärna [lämna synpunkter](#) på innehållet

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Senaste uppdatering: 06/05/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.